

که آمیخته با افتخار بود. این مراسم همراه با سخنرانی، مرثیه خوانی و ذکر نام اهل بیت (علیهم السلام) بود که دل‌های حاضران و خانواده‌های شهدای جنگ رمضان را به یاد خاندان عصمت و طهارت گره زد و جلوه‌ای از پیوند ماندگار فرهنگ ایثار با معنویت و ارادت به ساحت امام مهربانی‌ها را رقم زد.

تشریف خانواده شهدای میناب و ناوشکن دنا

به حرم امام رضا (علیهم السلام)

در نوبت دیگری از طرح «پای حرف شهدا» جمعی از خانواده شهدای میناب و ناوشکن دنا، روز سه‌شنبه ۵ خرداد ۱۴۰۵ ضمن تشریف به حرم مطهر رضوی، در ویژه برنامه «پای حرف شهدا» شرکت کردند. همچنین کاروان ۱۰۰ نفره خانواده‌های شهدای جنگ رمضان ۲۴ اردیبهشت ماه از اصفهان و نجف آباد، در فضایی آکنده از ارادت و یاد شهدا، برای سفری پنج‌روزه راهی مشهد مقدس شدند تا میهمان بارگاه منور امام رضا (علیهم السلام) باشند. این کاروان که متشکل از خانواده‌های ۱۶ شهید جنگ رمضان از اصفهان و نجف آباد بود، با ورود به مشهد مقدس سفر زیارتی خود به بارگاه منور حضرت رضا (علیهم السلام) را آغاز کرد. در میان زائران، پدران و مادرانی حضور داشتند که یاد فرزندان شهیدشان را با نام اهل بیت (علیهم السلام) گره زده بودند و همسران و فرزندان که این سفر را فرصتی برای تجدید خاطرات و توسل در کنار مضجع نورانی امام مهربانی‌ها می‌دانستند. این کاروان در بدو ورود به راه آهن مشهد، مورد استقبال خادمین حرم مطهر رضوی، قرار گرفت. فضای صمیمی استقبال و نوای صلوات، حال و هوایی معنوی به آغاز این سفر بخشید؛ سفری که پنج روز به طول انجامید. زائران در این تشریف علاوه بر حضور در حرم مطهر رضوی و شرکت در آیین‌های زیارتی، در برخی محافل فرهنگی و معنوی حرم رضوی نیز شرکت کردند. حضور در مراسم مذهبی، بازدید از بخش‌های مختلف حرم مطهر و بهره‌مندی از برنامه‌های فرهنگی، از جمله بخش‌های این سفر معنوی بود. سفری که برای بسیاری از این خانواده‌ها، یادآور پیوند عمیق فرهنگ ایثار و ارادت به امام رضا (علیهم السلام) داشت.

میزبانی خادم رضوی از خانواده شهدای جنگ رمضان

به همت حرم مطهر رضوی ۲۵۰ نفر از خانواده‌های شهدای جنگ رمضان در قالب برگزاری برنامه فرهنگی «پای حرف شهدا» به حرم مطهر رضوی، مشرف شدند. این مراسم ۱۷ اردیبهشت ماه در رواق دارالهدایه حرم مطهر رضوی، برگزار شد و در آن خانواده‌های شهدا با همراهی خادمین رضوی در فضایی سرشار از توسل و معنویت، یاد و پیام فرزندان آسمانی خود را زنده کردند. پیش از آغاز برنامه، خادمین آستان قدس رضوی با لباس‌های خدمت و چهره‌هایی آکنده از احترام، در صحن پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله) مستقر شدند تا مقدم خانواده‌هایی را گرامی بدارند که یادگاران عزیزترین فرزندان این سرزمین اند. حضور منظم و آرام خادمین، از نخستین لحظات مراسم فضایی صمیمی و معنوی برای میهمانان ویژه امام رئوف (علیهم السلام)، فراهم کرد. بار سیدن خانواده‌ها، مراسم به‌طور رسمی با قرائت ادعیه، ذکر توسل و مداحی آغاز شد. نوای مداحی همراه با زمزمه‌های آرام‌دگر، در فضای باز صحن طنین‌انداخته شده بود و حسی از حضور و قرب معنوی را در دل زائران می‌نشاند. خانواده‌ها که عکس‌های شهیدان خود را در دست داشتند، در کنار یکدیگر صف بستند و این تصاویر نورانی، راه را تا پشت پنجره فولاد مسجد گوهر شاد با یاد شهیدان منور کرده بود. در میان مشایعت خادمین، خانواده‌ها آرام آرام مسیر رایحه سمت رواق دارالهدایه پیمودند. هر گام آنان، آمیخته با احساسات ژرف و خاطرات پرتنگ از فرزندان و عزیزانی بود که امروز نامشان در کنار نام امام رضا (علیهم السلام) دوباره زنده می‌شد. برخی از مادران شهدا با نگاه‌هایی آمیخته از اشک و لبخند، به تصویر فرزند شهید خود چشم می‌دوختند و شماری دیگر با دست بر سینه، زمزمه کنان ذکر یا امام رضا (علیهم السلام) را از دل بر زبان جاری می‌کردند. در پایان این آئین روح‌نواز، خادمین با احترام فراوان گل‌های متبرک حرم مطهر رضوی را میان خانواده‌های شهدا توزیع کردند. این گل‌ها، هدیه‌ای کوچک، اما آمیخته با تقدس و احترام بود. گویی نشانی از پیوند میان خانواده‌ها و بارگاه نورانی امام رضا (علیهم السلام) بود.

تشریف ۲۰۰ نفر از خانواده‌های شهدای جنگ رمضان به حرم رضوی

همچنین در روز دیگری نیز رواق دارالهدایه حرم مطهر رضوی پیش از ظهر ۲۱ اردیبهشت حال و هوایی متفاوت داشت، جایی که جمعی از خانواده‌های شهدای جنگ تحمیلی رمضان گردهم آمدند تا در مراسم «پای حرف شهدا» بار دیگر با یاد عزیزان آسمانی‌شان دل تازه کنند. این مراسم همزمان با روز زیارتی امام رضا (علیهم السلام) و بنا بر روایتی سالروز شهادت آن حضرت برگزار شد، روزی که عطر معنویت و یاد شهدا در فضای حرم بیش از همیشه احساس می‌شد. مادران و پدران شهدا، همسران و فرزندانشان با چشمانی پر از خاطره و دل‌هایی سرشار از عشق در کنار یکدیگر نشستند. سکوت معنوی رواق، گاه باز زمزمه صلوات و گاه باشک‌هایی که بی اختیار بر گونه‌های نشست، شکسته می‌شد، اشک‌هایی از دلتنگی

